

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012866
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012866.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovaným Y. U., nar. XX.XX.XXXX v Y., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov a S. I., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 02.04.2019, č. k. 6T/83/2018-455, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.08.2019 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní:

Y. U., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

a

S. I., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom S. J. O., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

sa uznávajú za vinných, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase od 23:00 hod. do 23:15 hod. dňa 11.07.2018 v Trnave na Spartakovej ulici na parkovisku pred obytným domom č. 1, na zaparkovanom a riadne uzamknutom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, EČV: TT-769EM, VIN: TMBCG11U8Y2278175, vylomili blokovací mechanizmus predného okna na strane vodiča, následne stiahli okno dolu, odblokovali poistku na dverách a vnikli dovnútra, odkiaľ z kufra auta odcudzili elektrické stavebné náradie, a to motorovú pílu zn. Stihl, akumuláčnú vrtačku zn. Makita v kufríku, 25 m elektrickú predlžovačku, priamočiaru pílu zn. Black&Decker, veľkú karbobrúsku zn. Makita s diamantovým kotúčom, elektrické miešadlo zn. Makita, 2 ks vodováhy, vrtačku - búracie kladivo zn. Black&Decker s kufříkom, manuálnu rezačku na dlažbu, čím spôsobili vlastníkovi náradia - poškodenému G. E., bytom Y. škodu krádežou vo výške 380 € a vlastníkovi osobného motorového vozidla - poškodenému X. L., trvale bytom E. Q., nebola spôsobená žiadna škoda, teda

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu a čin spáchali vlámaním, čím spáchali

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 01.08.2019

Za to sa odsudzujú

Y. U.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.08.2019, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

S. I.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.08.2019, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným ukladá spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XXC Y., prechodne bytom S. XX, E. J. K. škodu vo výške 380 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XXC Y., prechodne bytom S. XX, E. J. K. so zvýškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.04.2019, č. k. 6T/83/2018-455 boli obžalovaní Y. U. a S. I. uznaní za vinných zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase od 23:00 hod. do 23:15 hod. dňa 11.07.2018 v Trnave na Spartakovskej ulici na parkovisku pred obytným domom č. 1, na zaparkovanom a riadne uzamknutom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, EČV: TT-769EM, VIN: TMBCG11U8Y2278175, vylomili blokovací mechanizmus predného okna na strane vodiča, následne stiahli okno dolu, odblokovali poistku na dverách a vnikli dovnútra, odkiaľ z kufra auta odcudzili elektrické stavebné náradie, a to motorovú pílu zn. Stihl, akumuláčnú vrtačku zn. Makita v kufríku, 25 m elektrickú predlžovačku, priamočiaru pílu zn. Black&Decker, veľkú karbobrúsku zn. Makita s diamantovým kotúčom, elektrické miešadlo zn. Makita, 2 ks vodováhy, vrtačku - búracie kladivo zn. Black&Decker s kufríkom, manuálnu rezačku na dlažbu, čím spôsobili vlastníkovi náradia - poškodenému G. E., bytom Y. škodu krádežou vo výške 380 € a vlastníkovi osobného motorového vozidla - poškodenému X. L., trvale bytom E. Q., nebola spôsobená žiadna škoda.

Za to obžalovanému Y. U. okresný súd uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovaného Y. U. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému S. I. okresný súd uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd I. stupňa zaradil obžalovaného S. I. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd uložil obžalovaným spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XXC Y., prechodne bytom S. XX, E. J. K. škodu vo výške 380 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd I. stupňa poškodeného G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XXC Y., prechodne bytom S. XX, E. J. K. so zvýškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd potom, čo obžalovaní urobili obaja vyhlásenie, že sú nevinní zo skutku (§ 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku), vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných S. I. a Y. U.; výsluchom svedka poškodeného G. E.; svedkov S. M., S. E., S. X., Y. I., S. G., Z. Q., D. I., Z. A., K. P. a S. X.. Postupom podľa § 141 ods. 3 Trestného poriadku k odborným vyjadreniam k výške škody vypočul súd I. stupňa svedkov M. H. a S. V., pričom zároveň okresný súd postupom podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku prečítal odborné vyjadrenie spoločnosti OBI a spoločnosti BESTRENT s.r.o. k výške škody. Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd k znaleckému posudku č. 45/2018 vypočul znalkyňu MUDr. Moniku Gregorovú a k znaleckému posudku PPZ-KEU-BA-EXP-2018/9523 vypočul kpt. RNDr. M. G. a mjr. JUDr. Z. K.. Postupom podľa § 269 Trestného poriadku sa súd I. stupňa oboznámil aj s relevantnými listinnými dôkazmi: so zápisnicou o obhliadke miesta činu (č. I. 187-198), zápisnicou o vydaní veci (č. I. 200-202), evidenčnou kartou vozidla (č. I. 211-212), výpismi ústrednej evidencie priestupkov obžalovaných, hodnotením ich správania vo väzbe a s odpismi ich registrov trestov.

Z vykonaného dokazovania mal súd I. stupňa za preukázané, že obžalovaní stiahli okno na strane vodiča, keďže mali vedomosť o tom, že okno je pokazené a dá sa stiahnuť dolu a následne cez takto otvorené okno vytiahli bezpečnostnú poistku zadných dverí na strane vodiča a dvere až následne otvorili za použitia kľučky po odblokovaní uzamykacieho mechanizmu. Okresný súd uviedol, že samotné stiahnuté pokazeného okna nenapĺňa znaky vlámania v zmysle § 122 ods. 4 Trestného zákona, keďže na stiahnutie okna nebolo potrebné vynaložiť silu vyššej intenzity. Následne po stiahnutí okna však obžalovaní odblokovali vytiahnutím poistky uzamknutie zadných dverí, čo už jednoznačne napĺňa znaky nedovoleného prekonania uzamknutia a teda vlámania. K prekonaniu uzamknutia sa totiž sila nevyžaduje a postačuje, že uzamykací mechanizmus bol prekonaný nedovolené. Z procesu dokazovania preto bez najmenších rozumných pochybností vyplýva, že obžalovaní svojim úmyselným konaním naplnili všetky zákonné znaky svedčiace závažnejšiemu spôsobu konania - vlámaniu, pretože nedovolené prekonali uzamknutie.

Obžalovaní sa ďalej snažili spochybniť výšku spôsobenej škody jednak rozporovaním odborných vyjadrení k výške škody ako i tvrdeniami, že v skutočnosti odcudzili iba motorovú pílu zn. Stihl, ktorá mala asi 5 rokov a mala prasknutý obal, veľkej karbobrúsky, ktorá sa nedala vypnúť, akumuláčnej vŕtačky, ktorá bola hrdzavá a priamočiarej píly, ktorú poškodený E. kúpil za 45,- EUR. Odcudzenie zvyšného náradia od začiatku popierali. Ani s týmito ich tvrdeniami súd I. stupňa nesúhlasil a vyhodnotil ich iba ako zjavnú snahu o zmenu právnej kvalifikácie skutku jeho prekvalifikovaním do miernejšieho odseku zhľadom na trest, ktorý obžalovaným hrozil.

Z výpovedí poškodeného G. E., svedkov S. G., Z. Q., D. I. bolo možné jednoznačne ustáliť, že poškodený E. vlastnil novú motorovú pílu zn. Stihl, akumuláčnú vŕtačku značky Makita, novú priamočiarú pílu zn. Black&Decker, búracie kladivo a veľkú karbobrúsku zn. Makita, pričom žiadne z tohto náradia nebolo výraznejšie poškodené. Ani jeden svedok (vrátane svedkov E., X., M.) však nevedel jednoznačne potvrdiť, alebo vyvrátiť, či poškodenému E. boli pri skutku odcudzené i veci, ktorých odcudzenie obžalovaní popierali.

Čo sa týka výšky spôsobenej škody okresný súd opatrením pribral do konania na podanie odborného vyjadrenia spoločnosť BESTRENT s.r.o., z ktorého vyplynulo, že cena odcudzeného náradia bola v čase a mieste spáchania činu 380,- EUR. K podanému odbornému vyjadreniu súd vypočul svedka S. V., ktorý uviedol, že hodnotu vecí určovali podľa ich značky a to ku dňu spáchania skutku, pričom ju stanovili ako zostatkovú hodnotu zhľadom na to, že veci boli používané.

Obžalovaní odborné vyjadrenie namietali a v podstate mu vytykali, že spoločnosť BESTRENT s.r.o. sa nezaobrá predajom použitého náradia a v rámci predaja nových vecí predávajú iba značku MAKITA.

Naviac sa snažili spochybníť stanovenú hodnotu vecí s tvrdením, že tieto mali rôzne poškodenia, ktoré neboli zohľadnené.

K týmto obhajobným námietkam okresný súd uviedol, že dokazovaním nebolo preukázané, že by náradie bolo poškodené tak, ako to uvádzali obžalovaní. V tomto smere ide iba o ich ničím nepodložené tvrdenia. Tiež uviedol, že spoločnosť BESTRENT s.r.o. sa v rámci svojho predmetu činnosti zaoberá požičiavaním pracovného náradia a svedok V. uviedol, že ceny náradia sú im z ich činnosti známe. Súd I. stupňa bol preto presvedčený, že pôsobnosť a predmet činnosti spoločnosť BESTRENT s.r.o. poskytuje dostatočnú záruku objektívnosti určenia škody tak, ako to predpokladá ustanovenie § 126 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Okresný súd mal tiež za potrebné doplniť, že z výsluchu obžalovaných pred sudcom pre prípravné konanie, ktorý rozhodoval o návrhu na ich vzatie do väzby vyplynulo, že obžalovaní obaja predpokladali, že odcudzené veci majú hodnotu viac ako 600,- EUR. Aj keby teda z dokazovania nevyplynulo, že činom bola spôsobená malá škoda, v prípade obžalovaných by stále bolo možné uvažovať o tzv. pozitívnom skutkovom omyle, ktorý nevylučuje posúdenie ich trestnej zodpovednosti podľa zásad o zodpovednosti za pokus zločinu krádeže.

Postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd I. stupňa odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov S. I. a F. I., ktorých obhajoba navrhovala vypočuť k stavu pracovného náradia. Stav pracovného náradia bol dostatočne preukázaný výsluchom už obhajobou predtým navrhovaných svedkov I. a Q.. Okresný súd odmietol vykonať dokazovanie i výsluchom svedka X. L., nakoľko skutočnosť, že je vlastníkom osobného motorového vozidla Škoda Octavia bola preukázaná listinným dôkazom a technický stav vozidla bol dostatočne preukázaný svedkom G.. Obhajoba navrhovala vypracovanie 3-tieho odborného vyjadrenia za účelom ustálenia výšky spôsobenej škody. Tento návrh súd odmietol, pretože výška škody bola v súlade s § 126 Trestného zákona preukázaná odborným vyjadrením spoločnosti BESTRENT s.r.o.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že z dokazovania vykonaného v súvislosti s výrokom o treste vyplýva, že obžalovaný U. bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť vrátane majetkovej trestnej činnosti a pred spáchaním činu bol 5-krát vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov menovaného je tiež zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 2T/39/2010 bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov menovaného vyplýva, že od 30.08.2014 do 23.10.2018 bol 9-krát sankcionovaný pokutami pre páchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku a na úseku cestnej dopravy.

Obžalovaný I. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť vrátane majetkovej trestnej činnosti a pred spáchaním činu bol 2-krát vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Aktuálne stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.12.2017, sp. zn. 0T/171/2017. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov menovaného vyplýva, že od 28.07.2014 do 23.10.2018 bol 2-krát sankcionovaný pokutami pre páchanie priestupku proti majetku a na úseku cestnej dopravy.

U obžalovaného U. okresný súd pri absencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona upravoval trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil opätovného zločinu. Po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona mohol súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov - 10 rokov.

U obžalovaného I. súd I. stupňa pri absencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona upravoval trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona mohol okresný súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace - 10 rokov.

Súhrn procesu dokazovania čo do výroku o treste viedol okresný súd k záveru, že na obžalovaných je na dosiahnutie účelu trestu spočívajúceho v ich náprave a súčasnej ochrane spoločnosti pred kriminalitou postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na samých spodných hraniciach upravenej

zákonnej trestnej sadzby. Tresty uložené vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov u obžalovaného U. a vo výmere 5 rokov a 4 mesiace u obžalovaného I. považuje súd za zákonné, spravodlivé a dostatočné na dosiahnutie účelu trestu, kedy obžalovaní budú mať dostatok príležitostí a času sa zamyslieť nad svojim doterajším životom a hlavne jeho ďalším smerovaním v spoločnosti.

Obžalovaných súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Súd v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodeného, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo záveru, že k preukázanej škode na majetku poškodeného došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných, ustálil možnosť uznania nároku poškodeného E. vo výške 380,- EUR. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd poškodeného dokázal na civilný proces, keďže uplatnený nárok čo do výšky presahoval škodu preukázanú procesom dokazovania.

V závere rozsudku okresný súd dodal, že obžalovaný I. na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2019 predložil súdu krátkou cestou podanie označené ako návrh na odňatia a prikázanie vecí, ktorým žiadal, aby bola vec prikázaná Okresnému súdu Trenčín. Predmetné podanie súd podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku posúdil podľa jeho obsahu. V bode I. - V. podania obžalovaný namieta procesný postup predsedu senátu v rámci vedenia pojednávania a dokazovania a v bode VI. namieta skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania. Predmetné podanie s poukazom na jeho obsah súd v bode I. - V. posúdil ako námietku zaujatosti voči predsedovi senátu založenú na procesnom postupe, o ktorej v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku súd I. stupňa nekonal. V bode VI. okresný súd podanie obžalovaného posúdil ako odvolacie námietky, ktorými sa bude zaoberať odvolací súd. S poukazom k uvedenému ani jeden z bodov predmetného podania nebolo možné posúdiť ako „dôležitý dôvod“ podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku, a preto súd I. stupňa o podaní obžalovaného ďalej ani nekonal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný Y. U. a obžalovaný S. I. v plnom rozsahu. Svoje odvolania odôvodnili totožne, a to tak, že okresný súd dňa 02.04.2019 vyniesol meritórne rozhodnutie napriek tomu, že ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o žiadosti o prepustenie z väzby. Taktiež bol vynesený rozsudok aj napriek tomu, že podali námietku na odňatie vecí, kde žiadali odňať vec do Trenčína. Dňa 29.03.2019 bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 02.04.2019, pričom nebola dodržaná zákonná lehota na prípravu, pretože lehota jeden pracovný deň je nedostatočná na prípravu záverečnej reči. Nie je pravdivé tvrdenie uvedené v zápisnici zo dňa 29.03.2019, že sa na hlavné pojednávanie dostavili všetci svedkovia, ktorí boli predvolaní, pretože X. L. a G. E. boli síce upovedomení, ale neprítomní. Nemohli klásť otázky ani svedkom S. I. a F. I.. Znalecký posudok bol vypracovaný neznalcom, s čím súvisí nesprávne vyčíslenie náhrady škody za ukradnuté opotrebované náradie. Mal byť pribratý znalec z odboru „tovaroznalectva“. Okresný súd tiež odmietol vykonať dokazovanie výsluchom svedka X. L.. Jednoducho sa uspokojil so skutočnosťou, že je majiteľom vozidla Škoda Oktávia. Výsluch by potvrdil, že toto vozidlo malo pokazené centrálné zamykanie, a že predmetné vozidlo predal za 50,- EUR. Poškodenému E. náradie nechceli vrátiť, možno by mu len vyplatili sumu 200,- EUR, ale to sa nestalo. Žiadajú, aby krajský súd celú vec vrátil súdu I. stupňa na riadne a zákonné rozhodnutie.

Obžalovaný Y. U. svoje odvolanie odôvodnil aj prostredníctvom obhajcu, v ktorom namietal, že spáchanie skutku v čiastočnom rozsahu priznal ihneď v prípravnom konaní po zadržaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Z motorového vozidla odcudzil motorovú pílu zn. STIHL, akumuláciu zn. MAKITA, priamočiaru pílu zn. BLACK/DECKER a veľkú karbobrúsku zn. MAKITA. Tieto pracovné nástroje sa vo vozidle v čase skutku nachádzali a tieto odcudzil. Ostatné pracovné nástroje uvedené v obžalobe sa v čase skutku vo vozidle nenachádzali. Prítomnosť vecí, ktoré sa vo vozidle nachádzali bola preukázaná výsluchom svedka S. G., s ktorým dôkazom sa však súd vysporiadal svojvoľne a výlučne len v jeho neprospech. Prihliadol len na časť výpovede svedka G. týkajúcu sa zabezpečenia vozidla a jeho technického stavu, pričom nezohľadnil časť výpovede, ktorá sa týka popisu vecí, ktoré sa nachádzali vo vozidle v čase skutku. Svedok G. počas svojho výsluchu v prípravnom konaní vymenoval presne tie veci, ktoré vymenoval on a následne na hlavnom pojednávaní potvrdil ich existenciu. Svedok G. používal vozidlo, preto vedel ktoré veci resp. pracovné nástroje sa v ňom nachádzali. Svedok G. vypovedal pod prísahou. Skutočnosťami zistenými jeho výsluchom v prípravnom konaní sú absolútne totožné so skutočnosťami zistenými jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní a nie je dôvod im nedôverovať.

Záver o tom, že v čase skutku sa vo vozidle nachádzali pracovné nástroje uvádzané poškodeným E., súd prijal iba na základe nepodloženého a preukázaného tvrdenia poškodeného, ktorý nepredložil doklad o ich kúpe aj napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní prehlásil, že doklad o kúpe súdu predloží. Skutočnosti zistené poškodeným E. sú v absolútnom rozpore s tými, ktoré boli zistené svedkom G..

Odborné vyjadrenie, ktoré podalo OBI a rovnako tak, odborné vyjadrenie ktoré podalo BESTRENT s.r.o., ako aj výsluchy osôb, ktoré boli k odbornému vyjadreniu vypočuté, považuje za nepostačujúce na preukázanie hodnoty odcudzených vecí. Podľa výpovede svedka S. V., ktorý bol vypočutý za BESTRENT s.r.o., sa BESTRENT s.r.o. nezaobrá predajom použitých vecí, ale zaobrá sa len požičiavaním náradia a predajom nových vecí. Je tak zrejmé, že keď sa BESTRENT s.r.o. nezaobrá predajom použitých vecí potom s predajom použitých vecí nemá skúsenosť a nie je schopná odhadnúť ich všeobecnú trhovú hodnotu. Pre určenie hodnoty odcudzených vecí považuje za potrebné vykonať dokazovanie odbornou činnosťou a to pribratím spoločnosti, ktorá sa zaobrá predajom použitého pracovného náradia.

S konštatovaním súdu, že obvinení nenamietali pribratie BESTRENT s.r.o., nesúhlasí a považuje ho za neopodstatnené. Pribratie spoločnosti BESTRENT s.r.o. mu bolo oznámené opatrením, proti ktorému nebolo možné podať sťažnosť a ani inak procesne vyjadriť s ním nesúhlas. Nesúhlas s dokazovaním prostredníctvom organizácie BESTRENT s.r.o. vyjadril až následne potom, ako bol vykonaný výsluch svedka V., po ktorom zistil, že dokazovanie takýmto odborným vyjadrením je nepostačujúce.

Trest, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny. Za odcudzenie použitého pracovného náradia bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, čo je trest vyšší ako bol trest uložený v medializovaných prípadoch za zabitie alebo za ekonomickú trestnú činnosť, kde došlo ku škode 2 milióny EUR.

Dovoľuje si dať do pozornosti návrh zákona s navrhovanou účinnosťou právnej úpravy od 1. augusta 2019, ktorým bude okrem iného zmenené paragrafové znenie trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona a jemu patriace trestné sadzby. Skutok za ktorý bol odsúdený napadnutým rozsudkom bude podľa návrhu zákona kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, kde trestná sadzba bude výrazne nižšia ako je tomu za účinnosti aktuálnej úpravy a to trest odňatia slobody až na 2 roky.

S ohľadom na okolnosti prípadu ako aj s poukazom na navrhovanú právnu úpravu v súvislosti s trestným činom krádeže, ktorej dôvodom je neprimeraná trestná sadzba, žiada odvolací súd aby zväžil či v jeho prípade nie je dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písm. e) Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené navrhuje Krajskému súdu v Trnave, aby podľa 321 ods. 1 písm. a), písm. b) písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o vine a výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. V prípade ak bude Krajský súd v Trnave názoru, že nie je dôvod na takýto postup, potom navrhuje Krajskému súdu v Trnave aby podľa 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol s ohľadom na § 39 odsek 1 Trestného zákona a uložil mu primeraný trest odňatia slobody.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaní Y. U. a S. I. a ich obhajcovia. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených strán. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba sa pridržala písomne zdôvodnených odvolaní a navrhla, aby napadnutý rozsudok bol zrušený a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, pokiaľ odvolací súd bude mať za to, že je možné na verejnom zasadnutí rozhodnúť, navrhuje, aby skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, bol kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Obžalovaní sa ku konečným návrhom obhajcov pripojili.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.08.2019 kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

a) spôsobí tak malú škodu,

b) čin spácha vlámaním,

c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,

d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,

e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,

f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spolplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo

g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaných na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Preto potom správne okresný súd odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov I. a I., svedka L. a vypracovaním nového odborného vyjadrenia.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spracoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaní spáchali skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

Krajský súd však dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné vzhľadom na zmenu Trestného zákona, pretože zmena sa týkala práve súdeného trestného činu krádeže.

Od 01.08.2019 došlo k zlúčeniu odsekov 1 a 2 § 212 Trestného zákona, čím sa odstránili pochybnosti pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona. Od 01.08.2019 nebude tak možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 (predtým § § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona), a teda trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.

Časová pôsobnosť Trestného zákona zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne však upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Na základe vyššie uvedeného dôvodu vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd (bez zmeny v skutkovej vete) prekvalifikoval spáchaný skutok zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona na prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 01.08.2019.

Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie, potom odvolací súd rešpektujúc ustanovenie o časovej pôsobnosti v prospech obžalovaných musel obžalovaným ukladať aj trest podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.08.2019.

Tunajší súd teda sám rozhodol výrokom o treste tak, že u obžalovaného Y. U. prihliadol na absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že už bol za trestný čin odsúdený (z registra trestov vyplynulo, že bol 8-krát súdne trestaný). Keďže u obžalovaného Y. U. prevažoval pomer priťažujúcich okolností, zvýšila sa u neho dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (možnosť ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody v tomto prípade bola v rozpätí od 8 mesiacov až do 2 rokov).

U obžalovaného S. I. krajský súd taktiež zistil absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že už bol za trestný čin odsúdený (z registra trestov bolo zrejmé, že bol 5-krát súdne trestaný). Prevažoval u neho pomer priťažujúcich okolností, preto bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej

sadzby o jednu tretinu (možnosť ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody v tomto prípade bola v rozpätí od 8 mesiacov až do 2 rokov).

S poukazom na okolnosti prípadu, vyhodnotenie osôb obžalovaných, ako aj možnosti ich nápravy odvolací súd uložil obžalovanému Y. U. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace a obžalovanému S. I. vo výmere 1 rok a 1 mesiac. Oboch obžalovaných zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu boli vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré im boli uložené za úmyselné trestné činy.

Takto uložený trest odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd skonštatoval rovnako ako súd I. stupňa, že v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodeného, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo záveru, že k preukázanej škode na majetku poškodeného došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných, ustálil možnosť uznania nároku poškodeného E. vo výške 380,- EUR. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odvolací súd poškodeného odkázal na civilný proces, keďže uplatnený nárok čo do výšky presahoval škodu preukázanú procesom dokazovania.

K odvolacím námietkam obžalovaných mal krajský súd ešte za potrebné uviesť, že predmetom tohto konania nebolo rozhodovanie o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14.03.2019, č. k. 6T/83/2018-429 o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby obžalovaného Y. U., pretože to, či je obžalovaný vo väzbe má vplyv len na to, že väzobné veci je potrebné vybavovať prednostne a urýchlene a opakovane podávané žiadosti odsúdených o prepustenie z väzby bez preukázania nových skutočností boli zo strany súdu považované za obštrukčné za účelom oddialenia meritórneho rozhodnutia.

Hlavné pojednávanie bolo odročené dňa 29.03.2019 na deň 02.04.2019 na základe žiadosti obhajcu, a to za účelom prípravy záverečnej veci. Na jej prípravu mal obhajca 5 dní a nie jeden ako to nepravdivo tvrdí obhajoba. Treba však dodať, že lehotu na prípravu hlavného pojednávania treba dodržať pri jeho otvorení a nie keď súd v hlavnom pojednávaní pokračuje. Odvolací súd tiež konštatuje, že zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 29.03.2019 je zrejmé, že sa dostavili všetci svedkovia. X. L. a G. E. sú v tejto trestnej veci poškodení, ktorých účasť na hlavnom pojednávaní okresný súd nepovažoval za nevyhnutnú, pretože ich o termín hlavného pojednávania len upovedomil. So všetkými ďalšími námietkami obhajoby uvedenými v odvolaní sa už predtým vysporiadal okresný súd. Z tohto dôvodu krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v rozsahu č. I. 456-460.

Správne sa tiež okresný súd vysporiadal s návrhom na odňatie a prikázanie veci obžalovaného I. (z č. I. 448), pretože v bode I. - V. je treba jeho námietky posúdiť ako námietku zaujatosti voči predsedovi senátu okresného súdu založenú na procesnom postupe, o ktorej sa v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekoná a v bode VI. ide o odvolaciu námietku, s ktorou sa aj tak už vysporiadal súd I. stupňa, pretože rozsah škody určil správne na základe riadne vykonaného dokazovania, o ktorom rozsahu nemal ani odvolací súd žiadne pochybnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.